DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W ŁODZI

Łódź, dnia 31 sierpnia 1959 r. **Nr 5** **Poz. 20—23**

TREŚĆ

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz.

20 — Uchwała nr 51 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 23 czerwca 1959 r. w sprawie ustanowienia nagród za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki, działalności artystycznej oraz upowszechnienia kultury.

21 — Uchwała nr 54 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 23 czerwca 1959 r. w sprawie rozwoju szkolnictwa zawodowego na terenie województwa łódzkiego w latach 1960—65.

Poz.

22 — Uchwała nr 55 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 23 czerwca 1959 r. w sprawie rozwoju budownictwa szkolnego na terenie województwa łódzkiego w latach 1960—65.

23 — Zarządzenie nr 11 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie zakresu, terminów, organizacji i trybu przeprowadzania powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach terenowych województwa łódzkiego.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz. 20

UCHWAŁA nr 51/59

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 23 czerwca 1959 r.

w sprawie ustanowienia nagród za wybitne osiągnięcia w dziedzinie nauki, działalności artystycznej oraz upowszechnienia kultury.

Na podstawie art. 14, ust. 3, pkt 6 i 7 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. nr 5 poz. 16) Wojewódzka Rada Narodowa w Łodzi, na wniosek Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu i Komisji Kultury W.R.N. dla uczczenia 15-lecia Polski Ludowej oraz 15-tej rocznicy powstania Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi, uchwala co następuje:

§ 1.

W celu zapewnienia możliwie szerokiego wkładu Ziemi Łódzkiej, jej twórców i działaczy w dzieło pomnożenia ogólnonarodowego dorobku naukowego i kulturalnego, dla upowszechnienia i wyróżnienia szczególnie wybitnych dzieł i osiągnięć twórczych, ustanawia się następujące nagrody Województwa Łódzkiego:

1. nagroda Województwa Łódzkiego w dziedzinie nauki,
2. nagroda Województwa Łódzkiego w dziedzinie twórczości artystycznej,
3. nagroda Województwa Łódzkiego za społeczną działalność kulturalno-oświatową,
4. nagroda Województwa Łódzkiego w dziedzinie twórczości ludowej.

§ 2.

1. Wysokość każdej nagrody ustala się na sumę 20.000 zł.
2. Środki finansowe na nagrody zabezpiecza w swym budżecie Wojewódzka Rada Narodowa.

§ 3.

Nagrody Województwa Łódzkiego przyznaje się corocznie osobom indywidualnym lub zespołom osób za szczególnie wybitne osiągnięcia w określonej dla danej nagrody dziedzinie w ciągu ostatnich trzech lat lub za całokształt działalności.

§ 4.

Nagrody przyznaje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi na wniosek Komisji Nagród Województwa Łódzkiego.

§ 5.

Szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród oraz skład i tryb działania Komisji Nagród określa regulamin stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 6.

Uchwała wchodzi w życie z dniem uchwalenia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym W.R.N.

T. Gębicki
Sekretarz Prezydium

B. Broniarczyk
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Załącznik do Uchwały nr 51/59
Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Łodzi z dn. 23. VI. 1959 r.

REGULAMIN

Nagród Województwa Łódzkiego

I. Ogólne zasady przyznawania nagród

§ 1.

Nagroda Województwa Łódzkiego w dziedzinie nauki jest przyznawana za szczególnie wybitne osiągnięcia twórcze w nauce.

§ 2.

Nagroda Województwa Łódzkiego w dziedzinie twórczości artystycznej jest przyznawana za szczególnie wybitne osiągnięcia twórcze w dziale:

1. muzyki w zakresie kompozycji i pracy odtwórczej,
2. plastyki w zakresie malarstwa, grafiki, rzeźby i fotografiki artystycznej, scenografii i wzorcownictwa tkanin,
3. teatru w zakresie pracy aktorskiej, reżyserii i choreografii,
4. literatury w zakresie poezji, prozy i dramatu, za prace ogłoszone drukiem lub wystawione na scenie.

§ 3.

Nagroda Województwa Łódzkiego za społeczną działalność kulturalno-oświatową przyznawana jest za wybitne osiągnięcia w dziedzinie społecznej działalności kulturalno-oświatowej lub za szczególnie wybitne prace publicystyczne ogłoszone drukiem.

§ 4.

Nagroda Województwa Łódzkiego w dziedzinie twórczości ludowej przyznawana jest za szczególnie wybitne osiągnięcia twórcze w zakresie:

1. tkactwa i haftów ludowych, zdobnictwa i zabawkarstwa ludowego, wycinankarstwa, ceramiki i innych dziedzin sztuki ludowej,
2. muzyki za kompozycje, upowszechnianie muzyki ludowej, zbieranie melodii i pieśni i pracę odtwórczą,
3. literatury ludowej,
4. lub za prace w zakresie etnografii.

§ 5.

Nagrody przyznawane są za osiągnięcia uzyskane w przeciągu ostatnich trzech lat lub za całokształt pracy laureata.

II. Zasady przyznawania nagród

§ 6.

Nagrody są przyznawane:
1. mieszkańcom województwa łódzkiego za prace związane z województwem łódzkim lub osiągnięcia wzbogacające ogólnopolski i światowy dorobek naukowy i kulturalny,
2. osobom zamieszkałym w kraju poza granicami województwa łódzkiego wyłącznie za prace związane z województwem łódzkim,
3. osobom urodzonym lub przez dłuższy okres czasu zamieszkałym względnie działającym na terenie województwa łódzkiego za prace związane z województwem łódzkim lub osiągnięcia wzbogacające ogólnopolski i światowy dorobek naukowy i kulturalny.

§ 7.

Nagrody mogą być przyznane osobom indywidualnym lub zespołom osób, bez względu na to czy są członkami właściwych związków i stowarzyszeń.

§ 8.

1. W uzasadnionych przypadkach, gdy nie stwierdzi się osiągnięć odpowiadających wymogom ustanowionym dla przyznania nagrody, nagroda w określonej dziedzinie może być w danym roku nie przyznana.
2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w danej dziedzinie mogą być przyznane zamiast jednej nagrody dwie równorzędne nagrody w wysokości po 10.000 zł.

§ 9.

O przyznaniu nagród decyduje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi na wniosek Komisji Nagród.

III. Skład Komisji Nagród i tryb przyznawania nagród

§ 10.

1. W skład Komisji Nagród wchodzą jako stali członkowie:
   1) Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej lub jego z-ca — jako przewodniczący Komisji Nagród,
   2) Sekretarz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,
   3) Przewodniczący Komisji Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz dwóch członków Komisji Kultury W.R.N. delegowanych przez tę Komisję,
   4) Przewodniczący Komisji Oświaty W.R.N.,
   5) Kierownik Wydziału Kultury Prezydium W.R.N.
2. Ponadto w skład Komisji wchodzą:
   1) po jednym przedstawicielu — właściwym ze względu na dziedzinę w której ma być przyznana nagroda — wyższych uczelni, instytutów lub zakładów naukowych, Związków, stowarzyszeń lub organizacji,
   2) inne osoby w liczbie nie przekraczającej 2 w zależności od uznania Komisji.
   3) Powołanie w skład Komisji osób wymienionych w ust. 2 pkt 1 i 2 następuje na podstawie uchwały Komisji Nagród.

§ 11.

Kandydatów do nagród mogą wysuwać:
1. Terenowe Zarządy Związków i Stowarzyszeń Twórczych jak również ich Zarządy Główne,
2. wyższe uczelnie, instytuty i zakłady naukowe.
3. Kandydatów do nagród mogą również zgłaszać we własnym imieniu osoby wchodzące w skład Komisji Nagród.
4. Zgłoszenie członka Komisji Nagród jako kandydata do jednej z nagród województwa łódzkiego powoduje wyłączenie jego osoby od udziału w rozpatrywaniu wniosku o przyznanie nagrody w danej dziedzinie.
5. Zgłaszanie kandydatów do nagrody winno być przedłożone Komisji Nagród na piśmie w sposób odpowiednio umotywowany w terminie określonym przez Komisję Nagród.

§ 12.

1. Na pierwszym posiedzeniu Komisja Nagród ustala plan swej pracy, a w szczególności podejmuje decyzję o przyjmowaniu zgłoszeń kandydatów do nagród.
2. Decyzja wymieniona w ust. 1 winna określać dokładny termin rozpoczęcia i zakończenia zgłoszeń kandydatów oraz bliższe warunki niezbędne dla uznania zgłoszenia za ważne.
3. Decyzja Komisji Nagród o rozpoczęciu zgłoszeń kandydatów do nagród winna być podana do publicznej wiadomości przez prasę i radio.

§ 13.

Po upływie zakreślonego przez Komisję Nagród terminu zgłoszenia kandydatów Komisja zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi poszczególne zgłoszone kandydatury oraz ustala ostateczną listę kandydatów do nagród.

§ 14.

Spośród kandydatów do nagród umieszczonych na liście Komisja Nagród wybiera w trybie głosowania tajnego kandydatów na laureatów osobno dla każdej dziedziny.

§ 15.

1. Za prawomocnie wybranego kandydata na laureata uważa się tego spośród umieszczonych na liście kandydatów do nagrody w danej dziedzinie, który otrzymał bezwzględną większość głosów.
2. Wybór kandydatów na laureatów może nastąpić na posiedzeniu Komisji Nagród w obecności co najmniej 2/3 ogólnej liczby członków Komisji.
3. Każdy członek Komisji głosuje tylko na jednego kandydata do każdej nagrody.

§ 16.

1. Dopóki nikt z kandydatów nie uzyska potrzebnej liczby głosów (§ 15), należy przeprowadzać kolejne głosowania z każdorazowym usuwaniem z listy tego kandydata, który otrzyma najmniejszą liczbę głosów.
2. Jeśli dwóch lub więcej kandydatów otrzyma równe najmniejsze liczby głosów, należy przeprowadzić głosowanie eliminacyjne, którego z tych kandydatów skreślić z listy.

§ 17.

Wybrani w trybie § 15 i 16 kandydaci na laureatów zgłaszani są przez Komisję Nagród do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi łącznie z uzasadnieniem ich wyboru.

§ 18.

Decyzję o przyznaniu nagród zgłoszonym przez Komisję Nagród kandydatom na laureatów podejmuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi najpóźniej w ciągu miesiąca od chwili zgłoszenia kandydatów na laureatów przez Komisję Nagród.

IV. Postanowienia końcowe

§ 19.

Uroczystego wręczenia nagród dokonuje Prezydium W.R.N. w roku, w którym zostały przyznane.

§ 20.

Obsługę biurową Komisji Nagród i środki finansowe związane z pracami tej Komisji zapewni Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 21.

Regulamin niniejszy może ulec zmianie w drodze uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi.

Poz. 21.

UCHWAŁA nr 54/59

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 24 czerwca 1959 r.

w sprawie rozwoju szkolnictwa zawodowego na terenie województwa łódzkiego w latach 1960—65.

Wojewódzka Rada Narodowa w Łodzi działając na podstawie art. 14 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. nr 5 poz. 16), po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Prezydium W.R.N. i opinią Komisji Oświaty W.R.N. oraz na podstawie dyskusji nad aktualnym stanem szkolnictwa zawodowego na terenie województwa łódzkiego i perspektywami jego rozwoju do roku 1965 — stwierdza, że mimo poważnego rozwoju szkolnictwa zawodowego, pozytywnych wyników w zakresie przygotowania uczniów do zawodu, ofiarnej pracy kadry nauczycielskiej szkół zawodowych oraz poważnych osiągnięć w zakresie produkcji wytwarzanej przez szkoły — istnieje jeszcze szereg braków, do których między innymi zaliczyć należy:

— nierównomierne rozmieszczenie na terenie województwa szkół zawodowych typu ekonomicznego, rzemieślniczego i rolniczego, czego wyrazem jest np. brak szkół zawodowych w pow. pajęczańskim, poddębickim i bełchatowskim,

— niewystarczającą w stosunku do potrzeb ilość szkół zawodowych, zwłaszcza zasadniczych o kierunku budowlanym, włókienniczym i rolniczym,

— zaniedbanie w zakresie budowy szkół i ich wyposażenia na skutek braku podporządkowania tych szkół jednolitemu kierownictwu.

Mając na uwadze obecny stan szkolnictwa zawodowego, jego braki organizacyjno-techniczne oraz potrzeby tego szkolnictwa w świetle planu perspektywicznego wojew. łódzkiego — Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza konieczność dalszego i szybszego rozwoju szkolnictwa zawodowego, jako niezbędnego warunku dla pomyślnej realizacji planów gospodarczych i wzrostu dobrobytu mas pracujących.

Przedłożony Wojewódzkiej Radzie Narodowej przez Prezydium W.R.N plan rozwoju szkolnictwa zawodowego na lata 1960-65, mimo bardzo dużego wzrostu zaplanowanych zadań w stosunku do roku 1959, należy uznać za plan minimalny w stosunku do potrzeb i plan ten winien być w pełni zrealizowany.

Ponieważ realizacja tego planu wymagać będzie bardzo poważnych środków finansowych i materiałowych, przekraczających obecne możliwości rad narodowych — Wojewódzka Rada Narodowa uważa za konieczne przeprowadzenie pełnej mobilizacji sił i środków przez włączenie całego społeczeństwa województwa do udziału w rozwoju sieci i budownictwie szkół zawodowych oraz pełnego wyposażenia tych szkół.

Do realizacji tego planu winni się również aktywnie włączyć radni rad narodowych, komisje rad narodowych, organizacje społeczne i instytucje gospodarcze, a w szczególności większe zakłady pracy.

Ze względu na stały wzrost zapotrzebowania na wykwalifikowane kadry pracownicze oraz duży wzrost liczby absolwentów szkół podstawowych — należy zapewnić jak największej ilości młodzieży w wieku do 18 lat dostęp do szkół zawodowych różnych typów w celu przygotowania tej młodzieży do zawodu.

W związku z powyższym Wojewódzka Rada postanawia co następuje:

I. Zobowiązać Prezydium WRN do:

1. przeanalizowania dotychczasowej sieci szkół zawodowych typu zasadniczego i średniego, ich profilu zawodowego i dostosowania sieci i profilu tych szkół do potrzeb województwa;
2. dalszego rozwijania sieci szkół zawodowych, a w szczególności do zorganizowania 2 techników budowlanych, 3 zasadniczych szkół budowlanych, zasadniczej szkoły włókienniczej w Zduńskiej Woli, 2 szkół zasadniczych samochodowych, zasadniczej szkoły przetwórstwa owocowo-warzywniczego w Łowiczu, zasadniczej szkoły odzieżowej w Brzezinach oraz szkół przysposobienia rolniczego — w takiej ilości, by przeciętnie w każdym powiecie było 10 szkół tego typu;
3. zwiększenia ilości szkół rolniczych jednorocznych tak, by w każdym powiecie były co najmniej 2 szkoły tego typu — jedna męska i jedna żeńska (rolniczo-gospodarcza);
4. poczynienia starań, by w jak najkrótszym okresie zorganizowano na terenie województwa dwuletnie technikum wodno-melioracyjne dla absolwentów szkół średnich;
5. zabezpieczenia środków finansowych i materiałowych dla zrealizowania do 1965 r. planu budowy 15 obiektów szkolnych;
6. spowodowania, by większe zakłady pracy realizowały w pełni postanowienia ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczania do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz.U. nr 45 poz. 226) przez organizowanie szkół przyzakładowych bądź udzielanie pomocy władzom szkolnym w organizowaniu szkół lub klas dokształcających;
7. spowodowania, by zakłady przemysłu kluczowego otoczyły większą opieką fachową i materiałową istniejące szkoły zawodowe w szczególności przez:
   a) współudział w budowie i organizowaniu szkół zawodowych kształcących kadry dla przemysłu;
   b) wyposażenie warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych w maszyny i urządzenia w myśl pisma okólnego nr 80 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 maja 1959 r.;
   c) zabezpieczenie zbytu produkcji warsztatów szkolnych przez ściślejsze powiązanie planów zaopatrzenia produkcji i zbytu z planami odpowiednich przemysłowych zakładów opiekuńczych oraz udostępnienie w większym niż dotychczas stopniu korzystania przez warsztaty szkolne z możliwości zakupu materiałów z puli przeznaczonej dla różnych odbiorców;
8. wystąpienia do Ministerstwa Rolnictwa z wnioskiem o przyspieszenie wprowadzenia tzw. małej mechanizacji i zaopatrzenia w nowoczesny sprzęt szkół rolniczych oraz z wnioskiem do Ministerstwa Oświaty o wydatne zwiększenie zaopatrzenia warsztatów szkolnych w nowoczesne urządzenia i maszyny ,a głównie obrabiarki;
9. spowodowania zasilenia kadry nauczycielskiej szkół zawodowych wysokokwalifikowanymi fachowcami z poszczególnych dziedzin oraz zabezpieczenia tej kadrze odpowiednich warunków bytowych.

II. Zalecić Powiatowym (Miejskim) Radom Narodowym zwrócenie w toku swej działalności szczególnej uwagi na zagadnienie szkół zawodowych i stworzenie — w granicach swych możliwości odpowiednich warunków rozwojowych szkołom już istniejącym oraz warunków dla organizowania nowych szkół zawodowych, w tym szkół przysposobienia zawodowego.

III. Zobowiązać Komisję Oświaty oraz Komisję Rolnictwa i Leśnictwa WRN do systematycznej kontroli przebiegu realizacji niniejszej uchwały i w przypadku stwierdzenia niedociągnięć w tym zakresie — niezwłocznego informowania o tym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydium WRN.
Termin wykonania uchwały 31. XII. 1965 r.
Sprawozdanie z przebiegu realizacji uchwały Prezydium W.R.N. winno przedkładać Wojewódzkiej Radzie Narodowej raz w roku.
Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem uchwalenia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym W.R.N.

T. Gębicki
Sekretarz Prezydium

B. Broniarczyk
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Poz. 22

UCHWAŁA nr 55/59

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 24 czerwca 1959 r.

w sprawie rozwoju budownictwa szkolnego w latach 1959—1965 na terenie województwa łódzkiego.

Wojewódzka Rada Narodowa działając na podstawie art. 14 ust. 3 pkt 6 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. nr 5, poz. 16) po zapoznaniu się ze sprawozdaniem Prezydium W.R.N. i opinią Komisji Oświaty W.R.N. oraz na podstawie przeprowadzonej dyskusji nad rozwojem budownictwa szkolnego w latach 1959—1965 na terenie województwa łódzkiego — stwierdza, że stan i rozwój budownictwa szkolnego, mimo dotychczasowych poważnych osiągnięć, nie zaspokaja w pełni potrzeb w dziedzinie oświaty. W celu zapewnienia jak najlepszego przy-

gotowania młodzieży do życia gospodarczego i społecznego oraz podniesienia na wyższy poziom pracy szkolnictwa wszystkich typów, konieczna jest dalsza budowa i rozbudowa bazy materialnej szkół.

Biorąc pod uwagę trudności i braki wykazane w sprawozdaniu Prezydium WRN, opinii Komisji Oświaty WRN oraz w toku dyskusji Wojewódzka Rada Narodowa postanawia co następuje:

I. Zobowiązuje się Prezydium WRN do:

1) przeprowadzenia gruntownej analizy efektywności dotychczasowego budownictwa szkół z uwzględnieniem:
   a) szkół podstawowych,
   b) przedszkoli,
   c) liceów ogólnokształcących,
   d) szkół specjalnych, zakładów wychowawczych,
   e) szkół zawodowych,
   f) szkół rolniczych,
   g) zakładów kształcenia nauczycieli,
   h) budownictwa mieszkaniowego dla nauczycieli.

   Analiza winna być opracowana na podstawie szczegółowej inwentaryzacji dotychczasowego stanu posiadania w poszczególnych działach szkolnictwa.
2) Rozwinięcia budownictwa szkolnego w taki sposób, aby w terminie do roku 1965 zmianowość nauki w szkołach miejskich i wiejskich spadła conajmniej do 1,5 oddziału na jedną izbę lekcyjną. Przy budowie nowych szkół należy uwzględniać budowę odpowiedniej ilości mieszkań dla nauczycieli.
3) Opracowania sieci liceów ogolnokształcących, szkół zawodowych i rolniczych zgodnie z potrzebami województwa łódzkiego wynikającymi ze wzrostu liczby absolwentów szkół podstawowych, w taki sposób, aby w roku 1965 osiągnąć wskaźnik zbliżony do średniej krajowej.
4) Wystąpienia do władz centralnych o zwiększenie limitów na budowę szkół zawodowych i rolniczych.
5) Prezydium WRN winno również poczynić starania i podjąć niezbędne kroki zmierzające do wybudowania w terminie do roku 1965 przynajmniej czterech zakładów i dziesięciu szkół specjalnych z internatami, a w terminie do roku 1965 30 nowych budynków przedszkoli celem polepszenia dotychczasowej sieci przedszkoli i zwiększenia opieki nad dziećmi matek pracujących.
6) Spowodowania dokonania przez Prezydia Powiatowych i Miejskich Rad Narodowych:
   a) w terminie do 31 sierpnia 1959 r. korekty zaniżonych planów finansowych w zakresie budownictwa szkolnego,
   b) wydatnego zwiększenia funduszów na remonty kapitalne budynków szkolnych, uporządkowania elewacji zewnętrznej budynków oraz doprowadzenia szkół i ich obejść do należytego porządku oraz wyposażenia ich w odpowiednie urządzenia sanitarne.
7) Wystąpienia do Ministerstwa Oświaty o dostarczenie odpowiednich typów dokumentacji typowych i powtarzalnych na budowę szkół.
8) Zapewnienia bezwzględnego przestrzegania obowiązku przygotowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji szkolnych przed dn. 1 września każdego roku poprzedzającego rok realizowania inwestycji.
9) Spowodowania wyciągania konsekwencji w stosunku do odpowiedzialnych za nieterminowe i złe jakościowe wykonanie zadań inwestycyjnych i remontowych.

II. Zobowiązuje się Rady Narodowe wszystkich stopni na terenie woj. łódzkiego do:

1) organizowania zespołów wytwarzania materiałów budowlanych dla celów budownictwa szkolnego,
2) zwiększenia wysiłków w dziedzinie gromadzenia funduszów i materiałów budowlanych na budowę szkół w czynach społecznych.

III. Zobowiązuje się Rady Narodowe wszystkich stopni i Komitety Koordynacyjne Społecznego Funduszu Budowy Szkół, Gromadzkie Komitety zbiórkowe i Komitety Budowy Szkół w woj. łódzkim do pełnego wykonania planu finansowego zgodnie z instrukcją Krajowego Komitetu Społecznego Funduszu Budowy Szkół Tysiąclecia.

IV. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi do wydania zarządzeń zobowiązujących Prezydia PRN—MRN w wojew. łódzkim do:

1) niedopuszczenia do budowy w czynach społecznych szkół bez zgody Kuratorium Okręgu Szkolnego w Łodzi,
2) zabezpieczenia — w oparciu o wnioski Inspektoratów Szkolnych — odpowiednich terenów pod budowę szkół ogólnokształcących zawodowych, specjalnych i przedszkoli przewidzianych w planie sieci szkół,
3) zabezpieczenia warunków kończenia remontów kapitalnych szkół w terminie do dnia 25 sierpnia każdego roku.

V. Wojewódzka Rada Narodowa wzywa posłów ziemi łódzkiej, radnych Wojewódzkiej, Powiatowych, Miejskich i Gromadzkich Rad Narodowych oraz nauczycieli do aktywnego udziału w realizacji niniejszej uchwały, a w szczególności do czynnego współdziałania w zbiórce na Społeczny Fundusz Budowy Szkół 1000-lecia. Wykonanie uchwały powierza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi i zobowiązuje się je do wydania zarządzeń wykonawczych do niniejszej uchwały w terminie do 31. VII. 1959 r.

Termin wykonania uchwały 31. XII. 1965 r.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem uchwalenia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym W.R.N.

T. Gębicki	**B. Broniarczyk**
Sekretarz Prezydium	**Z-ca Przewodniczącego Prezydium**

Poz. 23.

ZARZĄDZENIE nr 11

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 30 czerwca 1959 r.

w sprawie zakresu, terminów, organizacji i trybu przeprowadzania powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach terenowych województwa łódzkiego.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie § 7 ust. 1 uchwały nr 12 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych (M.P. nr 6, poz. 24) i instrukcji ogólnej nr 1 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych — w uzgodnieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego — zarządza co następuje:

§ 1.

Powszechną inwentaryzację środków trwałych przeprowadzą:

1) przedsiębiorstwa (zakłady) państwowe podległe radom narodowym, działające według zasad rozrachunku gospodarczego i zobowiązane do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych,
2) spółki, w których udział Państwa wynosi conajmniej 50%, zwane dalej jednostkami inwentaryzującymi.

§ 2.

Przy przeprowadzaniu powszechnej inwentaryzacji należy opierać się na następujących przepisach wykonawczych:

1) instrukcji ogólnej nr 1 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie przeprowadzenia powszechnej inwentaryzacji środków trwałych, obejmującej:
   — ogólne zasady przeprowadzania powszechnej inwentaryzacji (część I),
   — ramowe wytyczne w sprawie trybu jej przeprowadzenia (część II),
2) instrukcjach szczegółowych G.U.S., a mianowicie:
   — instrukcji szczegółowej nr 12 w sprawie klasyfikowania, ustalenia stopnia zużycia i wyceny budynków.
   — instrukcji szczegółowej nr III w sprawie klasyfikowania, ustalania stopnia zużycia i wyceny budowli,
   — instrukcji szczegółowej nr IV w sprawie klasyfikowania, ustalania stopnia zużycia, wyceny maszyn, urządzeń technicznych i środków transportowych,
   — instrukcji nr V w sprawie sposobu wypełniania formularzy inwentaryzacyjnych (wraz z wzorami formularzy).

§ 3.

Terminy powszechnej inwentaryzacji:

1) Jednostki inwentaryzacyjne o których mowa w § 1 zakończą prace związane z powszechną inwentaryzacją środków trwałych w terminie do 31 maja 1960 r. i przedłożą jej wyniki nadrzędnym jednostkom wojewódzkim (Wydział, Zjednoczenie, Zarząd).
2) Nadrzędne jednostki wojewódzkie przedstawią wyniki powszechnej inwentaryzacji Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej w terminie do 1 lipca 1960 r.
3) Wojewódzka Komisja Inwentaryzacyjna przedstawi Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi w terminie do 15 września 1960 r. wyniki powszechnej inwentaryzacji w państwowych przedsiębiorstwach terenowych w województwie łódzkim.

§ 4.

Organizacja prac inwentaryzacyjnych:

1) Całością prac inwentaryzacyjnych kieruje Wojewódzka Komisja Inwentaryzacyjna przy pomocy Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji działającego w ramach Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego w Łodzi. —
2) Inwentaryzacją w podległych jednostkach inwentaryzujących kierują powoływane w nadrzędnych jednostkach wojewódzkich (Wydziałach, Zjednoczeniach, Zarządach) Komisje Inwentaryzacyjne przy pomocy stanowiska pracy do spraw powszechnej inwentaryzacji.
3) Inwentaryzacją w poszczególnych jednostkach inwentaryzacyjnych kierują Komisje Inwentaryzacyjne, w których w zależności od ilości zakładów, rozmieszczenia terenowego oraz ilości środków trwałych powoływane są brygady spisowe, dokonujące spisu środków trwałych wg szczegółowych wytycznych wydanych przez Komisje.

§ 5.

Zakres działania Komisji Inwentaryzacyjnych:

1. Do zadań Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej należy całokształt spraw związanych z przeprowadzeniem powszechnej inwentaryzacji środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach terenowych wojew. łódzkiego, a w szczególności:
   — współpraca z Centralną Komisją Inwentaryzacyjną,
   — koordynacja i ogólny nadzór nad prawidłowym przebiegiem inwentaryzacji,
   — kierowanie działalnością Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji,
   — odbywanie posiedzeń dla ustalenia właściwego przebiegu prac inwentaryzacyjnych i rozstrzyganie bie-
   — żących spraw inwentaryzacji,
   — współpraca z Komisjami Inwentaryzacyjnymi w jednostkach wojewódzkich,
   — ustalanie wytycznych działalności Komisji Inwentaryzacyjnych niższych szczebli,
   — rozstrzyganie bieżących problemów inwentaryzacyjnych.
2. Posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej zwołuje Przewodniczący w miarę potrzeby.
   Przewodniczący może zapraszać na posiedzenie komisji ekspertów branżowych, dla podejmowania decyzji wymagających szczegółowego rozeznania branżowego.
3. Do zadań Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji należy:
   — współpraca z Biurem Powszechnej Inwentaryzacji przy G.U.S.,
   — współpraca ze stanowiskami pracy d s powszechnej inwentaryzacji w jednostkach wojewódzkich,
   — przygotowywanie materiałów na posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej,
   — ustalanie tematyki i terminów szkolenia i instruktażu dla członków komisji inwentaryzacyjnych jednostek wojewódzkich i przedsiębiorstw oraz typowania instruktorów szkoleniowych,
   — sprawdzanie kompletności materialów inwentaryzacyjnych napływających do W.K.I.,
   — opracowanie zbiorczych zestawień inwentaryzacyjnych,
   — rozdział druków, instrukcji i formularzy inwentaryzacyjnych poszczególnym komisjom,
   — załatwianie bieżących spraw inwentaryzacyjnych.
4. w nadrzędnych jednostkach wojewódzkich zarządzających bezpośrednio przedsiębiorstwami (Wydział, Zjednoczenie, Zarząd) wymienionych w punkcie 5 powoływane są przez kierownika danej jednostki — Komisje Inwentaryzacyjne.
5. Komisje Inwentaryzacyjne powołują:
   — Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Państwowego Przemysłu Terenowego,
   — Wojewódzkie Zjednoczenie Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych,
   — Wojewódzki Zarząd Przedsiębiorstw Budownictwa Terenowego,
   — Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Handlowych,
   — Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Młynów Gospodarczych,
   — Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej,
   — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa,
   — Wydział Komunikacji,
   — Wydział Kultury,
   — Wydział Zdrowia,
   — Sekretariat Komitetu Kultury Fizycznej i Komitetu Turystyki.
6. Komisje o których mowa w punkcie 5 winny być powołane w terminie do dnia 25 lipca 1959 r.
7. W skład Komisji Inwentaryzacyjnych nadrzędnych jednostek wojewódzkich winni m.in. być powołani:
   — kierownik lub z-ca kierownika danej jednostki,
   — główny lub starszy księgowy,
   — przedstawiciel pionu technicznego,
   — przedstawiciel pionu ekonomicznego.
8. Skład Komisji Inwentaryzacyjnych winien być niezwłocznie po ukonstytuowaniu się podany do wiadomości Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej.
9. Do zadań Komisji Inwentaryzacyjnych nadrzędnych jednostek wojewódzkich należy:
   — ustalanie wytycznych działalności Komisji Inwentaryzacyjnych przedsiębiorstw,
   — koordynacja, kontrola i ogólny nadzór nad przebiegiem i przeprowadzaniem powszechnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach,
   — współpraca z Komisjami Inwentaryzacyjnymi przedsiębiorstw,
   — współpraca z Wojewódzką Komisją Inwentaryzacyjną i wykonywanie ustaleń tej komisji,
   — rozstrzyganie bieżących problemów inwentaryzacji (Wydziału, Zjednoczenia, Zarządu).
10. Komisja Inwentaryzacyjna odbywa swe posiedzenia w zależności od bieżących potrzeb.
11. Obsługę Komisji Inwentaryzacyjnej prowadzi jeden z pracowników Wydziału, Zjednoczenia, Zarządu, wyznaczony przez kierownika danej jednostki.
12. Pracownik o którym mowa w punkcie 11 współpracuje z Wojewódzkim Biurem Komisji Inwentaryzacyjnej oraz z pracownikami obsługującymi Komisje inwentaryzacyjne w przedsiębiorstwach.
13. W jednostkach inwentaryzujących powoływane są komisje Inwentaryzujące przez kierownika danej jednostki.
14. Komisje, o których mowa w punkcie 13 winny być powołane w terminie do dnia 1 sierpnia 1959 r. a skład ich podany do wiadomości Komisji Inwentaryzacyjnej nadrzędnej jednostki wojewódzkiej (Zjednoczenia, Zarządu, Wydziału).
15. W skład Komisji Inwentaryzacyjnej winni być powołani m.in.:
   — z-ca kierownika jednostki,
   — główny lub starszy księgowy,
   — główny mechanik,
   — ekonomista.
16. Komisja odbywa posiedzenia w zależności od bieżących potrzeb inwentaryzacji w przedsiębiorstwie.
17. Obsługę Komisji Inwentaryzacyjnej przedsiębiorstwa prowadzi pracownik wyznaczony przez kierownika przedsiębiorstwa.
18. Komisje inwentaryzacyjne, o których mowa w punkcie 13 sprawują bezpośredni nadzór i kontrolę nad prawidłowym przebiegiem powszechnej inwentaryzacji w przedsiębiorstwach, ustalają wytyczne dla brygad spisowych oraz współpracują z Komisją Inwentaryzacyjną nadrzędnej jednostki wojewódzkiej.

19. Komisje te mogą bezpośrednio przeprowadzać inwentaryzację (spisy) w zależności od warunków i struktury organizacyjnej danej jednostki (dotyczyć to może zwłaszcza drobnych przedsiębiorstw).
20. Instrukcje i formularze niezbędne do prac inwentaryzacyjnych w jednostkach inwentaryzujących otrzymują jednostki te z Wojewódzkiego Biura Powszechnej Inwentaryzacji za pośrednictwem Komisji Inwentaryzacyjnych nadrzędnych jednostek wojewódzkich.
21. Odpowiedzialność za prawidłowe przygotowanie i przeprowadzenie prac inwentaryzacyjnych w poszczególnych jednostkach ponosi kierownik danej jednostki, który zobowiązany jest zapewnić osobom przeprowadzającym inwentaryzację odpowiednie warunki pracy.

§ 6.

Szkolenie pracowników przeprowadzających inwentaryzację.

1. Wszyscy pracownicy wyznaczeni do prac przy przeprowadzaniu powszechnej inwentaryzacji podlegają obowiązkowo przeszkoleniu instruktażowemu.
2. Szkoleniem należy objąć w pierwszej kolejności:
   a) członków Komisji Inwentaryzacyjnej wyznaczonych do prac w jednostkach inwentaryzujących,
   b) przeszkoleni członkowie komisji inwentaryzujących winni przeszkolić członków brygad i grup spisowych wyznaczonych do wypełniania formularzy inwentaryzacyjnych,
3. Szkolenie winno być uzupełnione przeprowadzeniem próbnych inwentaryzacji w celu praktycznego zapoznania uczestników szkolenia z zakresem prac inwentaryzacyjnych.
4. Koszty delegacji osób podlegających szkoleniu pokrywają jednostki delegujące pracowników na szkolenie.
5. Program szkolenia oraz zakres inwentaryzacji próbnych ustalają Komisje Inwentaryzacyjne powołane w myśl § 5 ust. 5.

§ 7.

Przepisy końcowe

1. Jednostki inwentaryzujące winny niezwłocznie przystąpić do uporządkowania dokumentacji środków trwałych (dokumentacji technicznej, zapisów w księgowości, ustalenia stanu prawnego i t. p.).
2. W przypadku gdy jednostka inwentaryzująca zmienia przynależność organizacyjną w czasie trwania prac inwentaryzacyjnych ustala się następujące zasady:
   — jeśli przynależność organizacyjna ulega zmianie przed dn. 1. I. 1960 r. prace inwentaryzacyjne oraz ogólny nadzór i kontrolę obejmuje jednostka przejmująca,
   — jeżeli przynależność organizacyjna ulega zmianie z dniem lub po dniu 1. I. 1960 r. prace inwentaryzacyjne kontynuuje jednostka przekazywana, lecz ogólny nadzór i kontrolę oraz materiały poinwentaryzacyjne przyjmuje jednostka przejmująca.
3. Koszty przeprowadzenia inwentaryzacji pokrywają poszczególne jednostki inwentaryzujące.
4. Zobowiązuje się jednostki organizacyjne Prezydium WRN w Łodzi a mianowicie:
   Wydział Budownictwa,
   Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej,
   Wydział Handlu,
   Wydział Komunikacji,
   Wydział Kultury,
   Wydział Przemysłu,
   Wydział Rolnictwa i Leśnictwa.
   Wydział Zdrowia,
   Sekretariat Komitetu Kultury Fizycznej i Komitetu Turystyki —
   a) do stałej współpracy:
      z Komisjami inwentaryzacyjnymi nadrzędnych jednostek wojewódzkich zarządzających bezpośrednio przedsiębiorstwami,
      — Komisjami inwentaryzacyjnymi jednostek inwentaryzujących,
      — Wojewódzką Komisją Inwentaryzacyjną w Łodzi,
      — Wojewódzkim Biurem Powszechnej Inwentaryzacji w Łodzi;
   b) do sporządzenia imiennego wykazu podległych przedsiębiorstw, które zgodnie z przepisami są jednostkami inwentaryzującymi;
   c) do opracowania szczegółowego harmonogramu prac, związanych z przygotowaniem, przeprowadzeniem i opracowaniem wyników powszechnej inwentaryzacji dla nadrzędnych jednostek wojewódzkich zarządzających bezpośrednio przedsiębiorstwami jak i jednostek inwentaryzujących.
5. Prezydia Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych, którym podlegają przedsiębiorstwa terenowe są odpowiedzialne za terminowy i prawidłowy przebieg powszechnej inwentaryzacji w tych przedsiębiorstwach. W celu zapewnienia właściwej kontroli przebiegu inwentaryzacji Prezydia PRN (MRN) mogą zobowiązać kierowników podległych sobie przedsiębiorstw do składania informacji z przebiegu prac inwentaryzacyjnych.

Wykonanie zarządzenia zleca się Wojewódzkiej Komisji Inwentaryzacyjnej, Kierownikom właściwych jednostek wojewódzkich oraz kierownikom jednostek inwentaryzujących.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wydania z mocą obowiązującą od dnia 1. VI. 1959 r.

Niniejsze zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi.

T. Gębicki
Sekretarz Prezydium

B. Broniarczyk
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie wysyłany po wpłaceniu prenumeraty z góry na rachunek Wydz. Ogólno-Gospodarczego P. W. R. N. w Łodzi, konto Nr 908-95/1-594 Dział 5, Rozdz. 17. w IV Oddz. Miejskim Narodowego Banku Polskiego w Łodzi, Al. Kościuszki Nr 14

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów Dziennika wnosić należy w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Adres Administracji: / **Adres Redakcji:** Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi ul. Ogrodowa 15. Tel. 254-50, wewn. 239

Prenumerata wynosi:
a) roczna ze skorowidzem — 18 zł
b) półroczna bez skorowidza — 10 zł

Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.

Cena pojedynczego egz. do 4 stron wynosi 90 gr. Przy większej ilości stron o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony. Ogłoszenia zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Cena zł 1,50

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Rękopis przyjęto dn. 14. VIII. 1959 r. Druk ukończono dn. 7. IX. 59 r. Pap druk VII kl. 70 g A4 Zakł. Typ., w Łodzi Nr 954. 8. 59 r. — 1400 egz S-7